

UNHCR
The UN
Refugee Agency

จดหมายข่าว สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ ปี พ.ศ. 2557 ฉบับที่ 2
UN High Commissioner for Refugees (UNHCR) Newsletter, 2014 - Volume 2

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตพิเศษที่ 55/2555
ศพ. บดินทรเดชา 10312

With you

**UNHCR ใน
สถานการณ์ฉุกเฉิน**

**Emergency
Response**

ธ.กรุงศรีเพื่อผู้ประสบภัยได้อุ่นใจเขียน

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา เวลเทิร์น ยูเนียน จัดแคมเปญช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากพายุไต้ฝุ่นไห่เยี่ยน โดยธนาคารบริจาค 1 ดอลลาร์สหรัฐสำหรับการโอนเงินผ่านกรุงศรี เวลเทิร์น ยูเนียนไปยังประเทศฟิลิปปินส์ในเดือนธันวาคม 2556 ล่าสุด ธนาคารได้ส่งมอบเงินบริจาคจำนวน 2,271 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ (70,400 บาท) ให้แก่ UNHCR เพื่อนำไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่อไป

Send your heart while sending your money

Krungsri Bank organized a campaign where they donated 1 USD to UNHCR for every money transfer transaction from Krungsri Western Union to the Philippines during December 2013. The campaign delivered **2,271 USD (70,400 Baht)** to UNHCR in order to help people affected by typhoon Haiyan.

ทูน เมียน และครอบครัวที่อาศัยในค่ายและอุจ. แม่ฮ่องสอนยืนยันที่จะเดินทางไปตั้งถิ่นฐานใหม่ในอเมริกา Tun Myin and his family confirming their interest in resettlement to the United States in Mae La Oon camp, Mae Hong Son province.

อเมริกาเตรียมปิดโครงการตั้งถิ่นฐานแบบกลุ่มสำหรับผู้ลี้ภัยชาวพม่าในประเทศไทย

สหรัฐอเมริกาประกาศเตรียมปิดรับสมัครผู้ลี้ภัยชาวพม่าในประเทศไทยเพื่อรับไปตั้งถิ่นฐานในอเมริกาแบบกลุ่ม โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 อเมริกาได้รับผู้ลี้ภัย 70,000 ไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ในเมืองต่างๆ ในอเมริกาเรียบร้อยแล้ว โดยคาดว่าจะมีผู้ลี้ภัยประมาณ 120,000 คนที่ยังคงอาศัยในประเทศไทย UNHCR ยังคงทำงานร่วมกับรัฐบาลไทย และประเทศที่รับผู้ลี้ภัยไปตั้งถิ่นฐานโดยเฉพาะกรณีการรวมครอบครัว และการช่วยเหลือทั้งครอบครัวได้ตั้งถิ่นฐานในต่างประเทศพร้อมกัน

US wraps up group resettlement for Myanmar refugees in Thailand

The United States government ended the group resettlement of Myanmar refugees in Thailand in late January. Since 2005, the US has welcomed over 70,000 Burmese who have resettled in towns and cities across the US. There are an estimated 120,000 Myanmar refugees remaining in the nine camps in Thailand. UNHCR works with partners to seek durable solutions for them, including working with the Thai Government and resettlement countries to reunite families and make sure family members can be resettled together.

คุณมิเรย์ จีราร์ ผู้แทนข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ร่วมกับ คุณศุภฤกษ์ วิเชียรโชติ รองผู้จัดการแผนปฏิบัติการสายธุรกิจ อีเกีย ประเทศไทย เปิดตัวโครงการ "อนาคตที่สดใสกว่าของผู้ลี้ภัย"

Mireille Girard, UNHCR Representative in Thailand with Supharoek Wichianchot, Deputy Business Navigator of IKEA Bangna launched 'Brighter Lives For Refugees' campaign to provide the brightness to UNHCR refugee camps.

อนาคตที่สดใสกว่าของผู้ลี้ภัย

มูลนิธิอีเกียจัดแคมเปญร่วมกับ UNHCR ระหว่างวันที่ 3 ก.พ. - 29 มี.ค. 2557 ที่ผ่านมา เพียงซื้อหลอดไฟ LED ที่อีเกีย มูลนิธิอีเกียจะบริจาคเงิน 1 ยูโร (41 บาท) ให้แก่ UNHCR เพื่อนำไปพัฒนาด้านแสงสว่าง พลังงานหมุนเวียน และการศึกษาขั้นพื้นฐานในค่ายผู้ลี้ภัย 5 ประเทศคือ เอธิโอเปีย ซูดาน ชาด บังกลาเทศ และจอร์แดน เพื่อให้เด็กๆ และครอบครัวในชุมชนเหล่านี้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

Brighter Lives for Refugees

In February, IKEA launched a good cause campaign in support of UNHCR. For every LEDARE light bulb sold during the campaign period, the IKEA Foundation will donate one Euro to UNHCR. The funds generated will help improve access to lighting, renewable energy and primary education in Ethiopia, Sudan, Chad, Bangladesh and Jordan – improving these communities for the children and families who live there.

มุมอ่านหนังสือของผู้ลี้ภัย Reading corner for asylum seekers and refugees

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

UNHCR ขอขอบคุณ อ.มาร์ค โรเดลล์ และนักศึกษาในวิชา Creative Writing ที่ทำหนังสือสำหรับเด็ก และนำมาบริจาคให้แก่มุมหนังสือสำหรับเด็กผู้ลี้ภัย

Creative Writing

On behalf of the children, UNHCR would like to thank Mr. Mark Rodell and students from his creative writing class for the children's story books which have now been made available to asylum seeking and refugee children and their families.

ร่วมงานกับ UNHCR: เจ้าหน้าที่ระดมทุนของ UNHCR ยังคงทำงานหนักเพื่อหางบประมาณสนับสนุนโครงการที่สร้างความอบอุ่นให้กับผู้ลี้ภัยในประเทศไทย หากคุณมีใจรักเพื่อนมนุษย์ และต้องการร่วมงานกับทีมระดมทุนของเรา ส่งประวัติการทำงานเข้ามาได้ที่ thabaf2f@unhcr.org You can make a real difference working with UNHCR as our fundraiser (Fluent spoken Thai is essential). Please send your CV to thabaf2f@unhcr.org

© UNHCR/S.Bhukhikul

บทความจากผู้บริจาคของ UNHCR ที่ได้รับการคัดเลือก

คุณอธินทดลองเรียนตัดผมกับผู้ลี้ภัย
Athin tries doing the hair dressing at UNHCR's supported training for refugees.

“ทำไมถึงอยากไปเยี่ยมค่ายผู้ลี้ภัยและสิ่งที่จะทำเมื่อกลับมา” โดยคุณ อธิน อุษณกรกุล

ผมได้ยืมข่าวของผู้ลี้ภัย เป็นครั้งแรกก็จาก UNHCR นี่ล่ะครับ ก่อนหน้านั้นไม่เคยรู้เลยว่า มีผู้คนมากมายที่ต้องหลบหนี ลี้ภัยสงคราม อาจเป็นเพราะไม่ค่อยได้สนใจ เริ่มต้นจากเมื่อประมาณปี 2554 ไปดูระแวงสาร แล้วบังเอิญเจอหน่วยงานระดมทุน UNHCR เข้ามาหา ผมหยุดเดินและเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ได้เข้ามาอธิบาย ฟังอยู่พักนึง จึงได้ร่วมบริจาคและได้เอกสารมาอ่าน หลังจากนั้นก็มีเอกสารส่งมา เป็นระยะๆ ผมก็อ่านเสมอ

เมื่อเดือนธันวาคม ปีที่แล้ว (ปี 2555) เพื่อนสนิทของผมคนหนึ่งได้ริเริ่มโครงการหนึ่งขึ้นมา โดยรวบรวมเงินและอุปกรณ์การเรียน สิ่งของ ต่างๆ จากเพื่อนๆ พวกเรากันไปมอบให้แก่เด็กที่ขาดแคลนในจังหวัดยะลา และตัวผมเองก็มีโอกาสได้นำของบริจาคมากมายที่รวบรวม จากเพื่อนๆ ใส่รถกระบะขับจากกรุงเทพไปมอบกันถึงที่เลยครับ โดยนำไปมอบให้กับตำรวจ ดตชด. พลร่ม ในเขตพื้นที่สีแดง อ.บันนังสตา จังหวัดยะลา เพื่อนำไปมอบให้เด็กๆ อีกทีหนึ่ง สิ่งที่ผมได้มา ถือเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าอย่างมาก การที่เราได้ทำอะไรเพื่อเหตุผล ทำเพื่อผู้อื่น เพื่อคนที่ลำบากกว่าเรา รู้สึกมีความสุขมากครับ

ผมอยากมีโอกาสได้ไปยังสถานที่ที่เป็นที่พักพิงของผู้ลี้ภัยซักครั้งนึง เพื่อที่จะได้สัมผัสชีวิตของพวกเขา ได้เข้าใจความรู้สึกของพวกเขาบ้าง อยากเห็นว่าเขาใช้ชีวิตเป็นอยู่อย่างไร เพราะถึงจะดูในข่าวสาร ก็คงไม่เข้าใจรายละเอียดมากนัก เช่นเดียวกับกับการที่ผมได้เดินทางไป จ.ยะลา และอาจมีอะไรที่ผมพอจะช่วยพวกเขาได้บ้างไม่มากนัก ซึ่งหากไปเป็นอาสาสมัครเต็มตัวก็คงไม่สะดวก เนื่องจากมีภาระงานที่ต้องทำเป็นประจำทุกวัน

สิ่งที่ผมจะทำเมื่อกลับมา ผมจะถ่ายรูปที่ผมได้ไปเห็น และนำประสบการณ์ที่ได้สัมผัสมาแบ่งปันและแชร์ให้กับเพื่อนๆ ของผม เพื่อว่า จะได้มีคนเข้าใจการช่วยเหลือผู้ลี้ภัยเพิ่มขึ้นบ้าง แม้เพิ่มขึ้นเพียง 1 คน ก็เป็นสิ่งที่ดีครับ เพราะผมรู้สึกว่าคนมอง UNHCR กับบูรณะมทุน เป็นเหมือนกับมาราชาของอะไรซักอย่าง หรือไม่น่าเบื่อ มาชวนให้บริจาคอีกแล้ว ซึ่งอาจเป็นเพราะเขายังไม่เข้าใจ

Khun Athin Usanakornkul, UNHCR donor, writes in an essay that he knows about refugees from UNHCR. He wishes to visit the camp in order for him to take pictures and to share experience with his friends. By doing so, he hopes to make more people understand about refugees and to bring more support to refugees.

ร่วมช่วยเหลือผู้ลี้ภัยกับ UNHCR ผ่านการบริจาคแบบต่อเนื่อง

ร่วมช่วยเหลือผู้ลี้ภัยกับ UNHCR ผ่านการบริจาคแบบต่อเนื่องกับ พนักงานระดมทุนที่เป็นตัวแทนของเรา ได้ในสถานที่สาธารณะทั่วประเทศ

Refugees need your continued support. Learn more on how you can help from the fundraisers representing UNHCR.

การสนับสนุนแบบต่อเนื่องของท่านทำให้ UNHCR จัดทำโครงการเพื่อช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขอขอบคุณในความเมตตาที่มอบให้ผู้ลี้ภัยในระยะยาว สถานการณ์ผู้ลี้ภัยในประเทศไทยถือเป็นสถานการณ์ที่ยาวนาน แตกต่างจากการทำงานแบบเร่งด่วนในวิกฤติการณ์ผู้ลี้ภัยที่กำลังเกิดขึ้นทั่วโลกในขณะนี้ With You ฉบับนี้ จึงจะเจาะลึกวิกฤติการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยฉับพลัน และแม้งบประมาณยังไม่เพียงพอ UNHCR จะต้องเตรียมพร้อมที่จะรับมือเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างทันที่

UNHCR เตรียมความพร้อมทั้งฝ่ายเจ้าหน้าที่ และอุปกรณ์ยังชีพเพื่อรองรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันได้ทันที เราได้รวบรวมเจ้าหน้าที่จำนวน 300 คนซึ่งประจำการอยู่ในประเทศต่างๆ ทั่วโลก และมีความชำนาญหลากหลายเป็นทีมฉุกเฉินที่สามารถเดินทางไปทำงานในสถานการณ์ฉุกเฉินที่ใดก็ได้ในโลกภายใน 72 ชม. เรามีโกดังเก็บอุปกรณ์ยังชีพที่เมืองโคเปนเฮเกน และดูไบ รวมทั้งมีเครือข่ายของบริษัทขนส่งที่สามารถทำการขนส่งได้ทันทีทั่วโลก UNHCR มีความพร้อม และมีสมรรถนะในการรองรับ **สถานการณ์ฉุกเฉินที่มีผู้เดือดร้อนถึง 500,000 คน** สิ่งนี้ ทำให้เรามั่นใจได้ว่าเมื่อไรก็ตามที่มีวิกฤติผู้ลี้ภัย UNHCR จะเป็นหน่วยงานแรกๆ ที่เข้าไปให้ความช่วยเหลือ และเรายืนยันขีดฟื้นฟูชีวิตผู้ลี้ภัย จนกว่าพวกเขาจะสามารถพึ่งพาตนเองได้ ขอขอบคุณอีกครั้งที่ร่วมสนับสนุนโครงการเพื่อมนุษยธรรมระดับโลก

UNHCR is often faced with sudden emergencies requiring immediate responses, for example an eruption of fighting causing tens of thousands of people to flee their homes. That means the agency must be able to rush aid and experts to the affected zone without delay. Providing fleeing civilians with emergency help is often the first step towards their long-term protection and rehabilitation.

Athieng ในเต็นท์ที่ศูนย์พักชั่วคราวผู้ลี้ภัย Nyaring ที่เกิดขึ้นในป่าขณะหนีเอาชีวิตรอด Athieng in a pop-up tent at Dzaipi transit centre with her baby Nyaring, who was born under a tree during her flight.

ชุดานใต้ : หนีจากการนองเลือด

ตั้งแต่เดือน ธ.ค.ปีที่แล้ว การปะทะเดือดในประเทศชุดานใต้ ส่งผลให้ผู้คนกว่า 130,000 คน หนีเข้าสู่ เอธิโอเปีย เคนยา ชุดาน และอุกันดา และอีกกว่า 341,000 คนพลัดถิ่นภายในประเทศ มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในรัฐ Unity และ Jonglei ปัจจุบัน ความขัดแย้งได้ขยายเข้าสู่อีก 7 รัฐทั่วประเทศ ท่ามกลางการสู้รบ และอันตราย UNHCR ยังคงทำงานเพื่อมอบความช่วยเหลือให้แก่ผู้พลัดถิ่นโดยมอบที่พัก อาหาร และยารักษาโรค โดยเฉพาะกลุ่มที่เปราะบาง เช่น เด็กและผู้หญิง

คลอดลูกในป่า

เรื่องจริงของ Athieng Agok อายุ 19 ปี ซึ่งต้องแก่แก่ขณะที่มีภรรยา และเผาบ้านผู้คนในเมืองที่เธออาศัย เธอวิ่งหนีเข้าป่าเพื่อรักษาชีวิต และที่นั่นเองที่เธอเริ่มเจ็บท้อง โชคดีที่แม่ของเธอ Angelina Ayun อยู่กับเธอในป่า ท่ามกลางเสียงปืน เธอก็คลอดลูกสาวออกมาในเวลาที่ยังคืน ซึ่งเธอตั้งชื่อว่า Nyaring แปลว่า "วิ่ง" Athieng ได้รับความช่วยเหลือจาก UNHCR และเข้ารับการรักษาในศูนย์สุขภาพในเวลาต่อมา

South Sudan : Escaping from Bloodshed

Since December, deadly clashes in South Sudan have forced thousands to flee their homes. A state of emergency has been declared in South Sudan's Unity and Jonglei states and the conflict has now spread to seven states across the country. The fighting has forced more than 130,000 South Sudanese to flee into Ethiopia, Kenya, Sudan and Uganda, and more than 341,000 people have been displaced internally. Amid the ongoing fighting and insecurity, UNHCR is on the ground to assist those who have been forced to leave their homes. UNHCR is providing shelter and relief, food, medical supplies and protection to the displaced. UNHCR is also leading efforts to help protect the especially vulnerable, including women and children.

Athieng Agok, only 19, was in the last stages of her pregnancy when gunmen started shooting and burning homes in her town near Bor, in Jonglei state. She ran into the bush, and when her labour pains began, lay down in the shade of a tree. Luckily her mother, Angelina Ayun, was there to help. After a day long labour, and with gunfire echoing around them, her tiny baby girl finally came into the world at midnight. She was named Nyaring which means "running". UNHCR helped transfer Athieng to a refugee camp where she and her family could access health centre.

วิกฤตซีเรีย

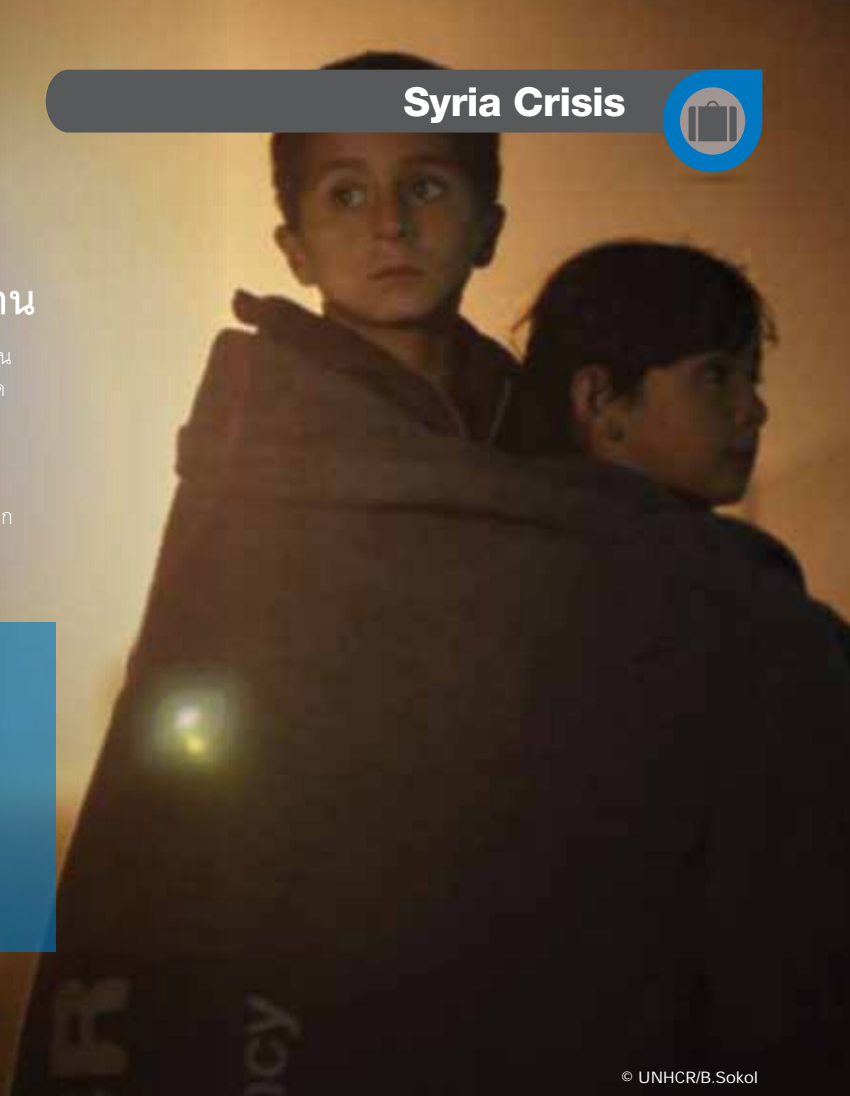
พวกเราขอความช่วยเหลือจากท่าน

เป็นเวลากว่า 3 ปี แล้วที่ความขัดแย้งในประเทศซีเรียบังคับให้ผู้คนกว่า 2.4 ล้านคน ต้องหนีเข้าพักพิงในประเทศเพื่อนบ้าน ถือเป็นภาระหนักของผู้ลี้ภัยครั้งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ UNHCR เฝ้าให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัยชาวซีเรียตั้งแต่การสู้รบเริ่มต้นขึ้น โดยมีการจัดตั้งค่ายผู้ลี้ภัยในประเทศจอร์แดน เลบานอน ตุรกี อิรัก

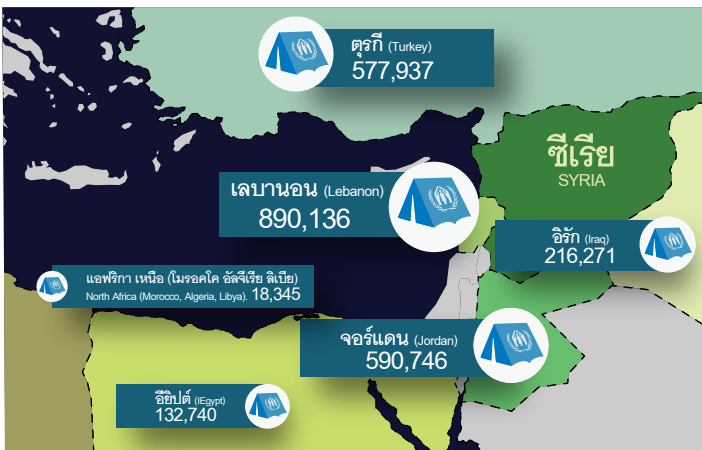
ปัจจุบัน ผู้ลี้ภัยชาวซีเรียประสบภัยหนาวจากพายุหิมะ พวกเขาต้องทุกข์ทรมานจากความหนาวเย็น และความชื้นในเต็นท์ที่เป็นที่พักรั่วครว

ท่านสามารถบริจาคเพิ่มเติม โดย
โอนเงินเข้าบัญชี หรือผ่านตู้เอทีเอ็ม
ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
สาขาอาคารสหประชาชาติ
ชื่อบัญชี UNHCR SPECIAL ACCOUNT
เลขที่บัญชี 004-225859-6

เงินบริจาคของท่านจะทำให้ UNHCR แจกจ่ายเตาอุปกรณ์ทำความร้อน ผ้าห่ม และรองเท้ากันน้ำ เพื่อสร้างความอบอุ่นให้พวกเขาในเวลาที่ยากลำบากเช่นนี้

© UNHCR/B.Sokol

2.4 ล้านคนหนีจากซีเรีย เพื่อพักพิงในประเทศเพื่อนบ้าน	
1.3 ล้านคนอายุต่ำกว่า 18 ปี	
จำนวนผู้ลี้ภัยที่ได้รับการลงทะเบียน และรอลงทะเบียนทั้งหมด 2,426,175	
จำนวนผู้ลี้ภัยที่ได้รับการลงทะเบียน 2,377,981	
จำนวนผู้รอลงทะเบียน 48,194	

Syria Crisis

After months of conflict, the situation in Syria remains dire. Over **2.3 million Syrian refugees** have now fled into neighbouring countries and thousands more are pouring across borders each day. **This is one of the largest refugee exoduses in recent history.** Recently a massive snowstorm brought freezing temperatures, fierce winds, rain and snow. Hundreds of refugees are struggling to stay warm and dry in their tents or makeshift shelters. As the bitter winter sets in, UNHCR is on the ground providing urgently needed relief to millions of Syrians - distributing stoves and fuel for heating, insulation for tents, blankets, quilts, mattresses and waterproof footwear.

Donate now via SCB Bank Account : UNHCR SPECIAL ACCOUNT, Account Number 004-225859-6

คองโก : หนีจากการถูกทรมาน

ตั้งแต่มีนาคมปี พ.ศ. 2555 ความขัดแย้งเกิดขึ้นอีกครั้งในคองโก ทำให้สถานการณ์ในประเทศโหดร้ายลงไปเรื่อยๆ ผู้คนหลายแสนคนต้องหนีเพื่อรักษาชีวิต พวกเขาหนีจากการถูกฆ่า ข่มขืน ทรมาน และการบังคับใช้แรงงาน UNHCR จัดตั้งค่ายผู้ลี้ภัยในประเทศอูกันดา และรวันดา เพื่อรองรับผู้ลี้ภัยจากคองโก

แมรี เด็กหญิงอายุ 12 ปี ผู้ลี้ภัยชาวคองโก เดินทางถึงประเทศอูกันดา พร้อมน้องสาว 2 คน จูเลียอายุ 8 ขวบ และแคลริส อายุ 5 ขวบ เด็กหญิงที่กล้าหาญทั้ง 3 คนเดินทางไกล และยากลำบากเพียงลำพัง เนื่องจากแม่ของพวกเธอเสียชีวิตจากการคลอดลูก และยายก็อายุมาก และไม่แข็งแรงพอที่จะเดินทางมากับพวกเธอได้

Due to violence, rape, forced recruitment, torture and death, the people of the eastern Democratic Republic of the Congo (DRC) are fleeing for their lives. Since March 2012, renewed conflict has caused further deterioration of an already dire humanitarian situation. Hundreds of thousands of people have been forced to abandon their homes in search of safety, with some families having been displaced more than once. Support is also needed for UNHCR-run transit centres, camps and settlements in Uganda and Rwanda.

Twelve-year-old Congolese refugee Mary arrived in Uganda with her two younger sisters, eight-year-old Julia and five-year-old Clarisse. These brave little girls travelled alone on a long and arduous journey. Their mother had died in childbirth and their grandmother, who looked after them, was too frail to make the trip.

© UNHCR

ค่ายผู้ลี้ภัยสำหรับชาวคองโกในประเทศอูกันดา
Congolese refugees in a camp in Uganda.

เหตุการณ์ภัยพิบัติที่ได้รับความช่วยเหลือจากท่าน

พายุไต้ฝุ่น ไทเฮียน ที่พัดถล่มประเทศฟิลิปปินส์ในปีที่ผ่านมา ทำให้ผู้คนที่กว่า 13 ล้านคน กลายเป็นผู้ประสบภัย และ 3.4 ล้านคนไร้ที่อยู่อาศัย UNHCR ขอขอบคุณผู้บริจาคชาวไทยทุกท่านที่ได้บริจาคเพิ่มเติม ทำให้เราได้รับเงินบริจาคทั้งหมด จำนวน 429,547 บาท เพื่อนำไปสมทบร่วมกับเงินบริจาคจากทั่วโลก และทำให้ UNHCR ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ทันที

- แจกจ่ายตะเกียงพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับ 250,000 คน
 - แจกจ่ายชุดสิ่งของบรรเทาทุกข์ และชุดสุขอนามัยให้ 80,000 คน
 - แจกจ่ายเต็นท์ครอบครัวเป็นที่พักพิงฉุกเฉินให้ 25,000 คน
 - ส่งทีมช่วยเหลือฉุกเฉินลงพื้นที่เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง โดยเฉพาะเด็กที่ไม่มีพ่อแม่ หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย และผู้พิการ
 - ให้ความคุ้มครอง และทะเบียนผู้รอดชีวิต คืนครอบครัวให้กับผู้ประสบภัย และให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย
- ขอบคุณ** ในน้ำใจของท่าน และร่วมเป็นส่วนหนึ่งในภารกิจฉุกเฉินของ UNHCR

© UNHCR/K. Davila

Donation Update

Your donation to Typhoon Haiyan relief has enabled UNHCR to assist more than 432,000 people with emergency shelter and relief materials. Survivors have now started rebuilding their homes. Thank you for joining UNHCR in our emergency response.

© UNHCR/K. Bolisay

คุณหมอฟิมภักดิ์ (ขวา) ตั้งใจฟังเรื่องจริงจากผู้ลี้ภัย
Dr. Phimpakarn (right) listens to a refugee's story during a camp visit.

บทความจากผู้บริจาคของ UNHCR ที่ได้รับการคัดเลือก

“ทำไมถึงอยากไปเยี่ยมค่ายผู้ลี้ภัยและสิ่งที่จะทำเมื่อกลับมา” โดย พญ. ฟิมภักดิ์ ตันติธรรมวงศ์

สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ หรือ UNHCR เป็นชื่อที่ข้าพเจ้าได้ยินมาตั้งแต่สมัยเด็กๆ มักจะได้ยินอยู่เสมอในช่วงข่าวต่างประเทศในรายการข่าวช่วงหัวค่ำ ในตอนเด็กๆ ก็เข้าใจเพียงแค่ว่าเป็นกลุ่มคนที่คอยช่วยเหลือคนอื่นเวลามีปัญหา แต่หลังจากเวลาผ่านไป ก็รู้จักองค์กรแห่งนี้มากขึ้นเรื่อยๆ ผ่านทางบุคคลผู้มีชื่อเสียงต่างๆ และกิจกรรมที่ได้รับรู้มาอย่างไม่ขาดสาย ว่าองค์กรนี้ไม่ได้เพียงแต่ช่วยคนแค่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่มีจุดประสงค์เพื่อจะช่วยเหลือทุกคนบนโลกนี้ที่กำลังด้อยโอกาส

ปัจจุบันข้าพเจ้าได้มีโอกาสดำเนินงานในจังหวัดระนองเป็นระยะเวลา 1 ปีกับอีก 6 เดือน จังหวัดระนองเป็นหนึ่งในจังหวัดชายแดนของประเทศไทยที่มีพรมแดนติดกับประเทศพม่า และด้วยอาชีพหลักของข้าพเจ้า คือ บุคลากรทางด้านสาธารณสุขของจังหวัดนี้ จึงได้มีโอกาสพบเจอผู้คนที่แตกต่างกัน ได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของชาวพม่าที่มาตั้งรกรากยังฝั่งของประเทศไทย พวกเขาเหล่านั้นเป็นแรงงานพม่าที่มาปักหลักหาเลี้ยงชีพที่จังหวัดระนอง หรือกระทั่งชาวไทยพลัดถิ่นหรือคนสองน้ำที่ไม่มีสัญชาติใดๆ ที่อาศัยอยู่ตามเกาะแก่ง เกาะเล็ก เกาะน้อยในทะเลแถบนี้ กลุ่มคนเหล่านี้ดูเผินๆ แล้วก็น่าเห็นใจพอสมควร แต่ข้าพเจ้ากลับได้พบกับบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่น่าเห็นใจกว่า คือ กลุ่มผู้ลี้ภัย

ผู้ลี้ภัยกลุ่มที่ข้าพเจ้าได้เคยเห็นและได้สัมผัสด้วยตัวเองคือ “กลุ่มชาวโรฮิงญา” ที่มักจะอพยพหนีภัยจากถิ่นกำเนิดด้วยเหตุผลแห่งความไม่เท่าเทียม โดยหนีมาทางทะเลแล้วมาขึ้นฝั่งในบริเวณจังหวัดที่ข้าพเจ้าอยู่ แล้วเป็นอันต้องถูกจับกุมโดยทางการไทยในข้อหาเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายอยู่เป็นประจำ บางส่วนที่รอดชีวิตมาได้ไต่กลางทะเลมาจนถึงเมืองไทยก็กลายเป็นคนผิดกฎหมายไป ไม่ต่างอะไรไปจากหนีเสือปะจระเข้เลยสำหรับชาวโรฮิงญาที่หวังจะมีชีวิตใหม่ในดินแดนที่ไม่ใช่บ้านเกิดเมืองนอนตนเอง

เวลากลุ่มคนเหล่านี้มีปัญหาทางสุขภาพ แล้วทางการไทยก็มักจะส่งพวกเขามายังโรงพยาบาลที่ข้าพเจ้าอยู่ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสดูแลบุคคลเหล่านี้ ถึงแม้จะไม่สามารถสื่อสารกันได้ แต่หัวใจรับรู้ความรู้สึกได้ครบทั้งสี่ห้อง แววตาของคนเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าได้มองเห็นล้วนดูสิ้นหวัง และกำลังต้องการที่พึ่งพิงในชีวิต ชาวโรฮิงญาบางคนพยายามที่จะทำทุกวิถีทางเพื่อจะออกจากสถานคุมขังที่พวกเขาอยู่ บ้างก็เจ็บป่วยจนต้องมาอยู่ในโรงพยาบาลที่สภาพความเป็นอยู่ดีกว่าเนื่องจากสภาพที่แออัดของห้องคุมขังไม่ต่างอะไรไปจากคุกที่พวกเขาต้องไปอยู่โดยไม่ได้ทำอะไรผิด

ความแตกต่างกันอย่างมากในด้านฐานะ ชีวิตความเป็นอยู่ การเข้าถึงบริการทางการแพทย์ โอกาสทางการศึกษา กับคนที่มีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่บนผืนแผ่นดินไทยบริเวณด่านพรมแดนแห่งนี้ จึงได้เข้าใจโดยปราศจากข้อสงสัยถึงความโชคชะตของข้าพเจ้าที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย

จวบจนวันนี้ข้าพเจ้าได้มีชีวิตรอบโลกใบนี้มาได้ 24 ปีเศษและจะครบ 25 ปีบริบูรณ์ในเดือนธันวาคมนี้ ก็ถือได้ว่าข้าพเจ้าวัยที่เป็นผู้ใหญ่เต็มตัวและพร้อมที่จะทำงานต่างๆ ข้าพเจ้าคิดเสมอมาว่าคนที่มีโอกาสมากกว่าในชีวิตควรจะช่วยเหลือผู้ที่เกิดมาด้อยโอกาสกว่า ไม่ว่าจะช่วยด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม ล้วนแต่ส่งผลดีต่อคนเหล่านั้นทั้งสิ้น

ด้วยโลกปัจจุบันโอกาสที่เปิดกว้างขึ้น การช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้สามารถทำได้หลายวิธี หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ทราบถึงกิจกรรมที่ทาง UNHCR กำลังจะจัดขึ้นในการได้มีโอกาสไปเยี่ยมค่ายผู้ลี้ภัยในครั้งนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าการได้รับโอกาสไปเยี่ยมค่ายผู้ลี้ภัยในครั้งนี้ จะเป็นส่วนเติมเต็มในวิชาชีพของข้าพเจ้า ให้มองเห็นปัญหาที่กว้างขึ้นในระดับภูมิภาค ไม่ได้จำกัดเพียงแค่นี้ในชุมชนที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ และคาดหวังไว้ว่าจะนำประสบการณ์และความรู้ที่ได้มาเผยแพร่สู่สาธารณชนต่อไปในฐานะ “แพทย์” ที่ข้าพเจ้ากำลังปฏิบัติอยู่ทุกเวลาต่อไป

Dr. Phimpakarn Tentiharmwong is a UNHCR donor and doctor in Ranong province. She witnesses the plight of Rohingya through her everyday work. Her heart goes out to them with their hopeless eyes and frail bodies. Dr. Phimpakarn believes that the public should lend a hand to refugees in all possible ways.

บทความจากผู้บริจาคของ UNHCR ที่ได้รับการคัดเลือก

“ทำไมถึงอยากไปเยี่ยมค่ายผู้ลี้ภัยและสิ่งที่จะทำเมื่อกลับมา” โดยคุณ นิภาพรณ แสงอินทร์

คุณนิภาพรณ (ซ้าย) ถ่ายภาพร่วมกับผู้ลี้ภัยในค่ายถ้ำหิน จ.ราชบุรี
Khun Nipapan (left) takes a picture with refugees in Tham Hin camp, Ratchaburi province.

ในฐานะเป็นผู้บริจาคให้กับ UNHCR คนหนึ่ง เมื่อได้รับการเชิญชวนให้บริจาคเงินให้กับองค์กรนี้ ดิฉันนึกถึงมนุษยธรรมเป็นสิ่งแรกและเห็นความสำคัญต่อภารกิจรณรงค์ขององค์กรนี้ ซึ่งเป็นเรื่องของเราทุกคนด้วยไม่ใช่แต่องค์กรระดับโลกอย่าง UNHCR และรัฐบาลเท่านั้น ในฐานะที่เป็นเพื่อนมนุษย์ด้วยกันที่ต้องให้ความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรมต่อผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน โดยปกติแล้วมนุษย์เราก็ย่อมที่จะรักและผูกพันกับถิ่นที่อยู่ ครอบครัว เพื่อนฝูง โดยเฉพาะในสังคมเกษตรกรรม แผ่นดินที่อยู่อาศัยกับสถานที่ที่เข้ามาหากิน ไม่ว่าจะเป็นการเพาะปลูก ประมง ฯลฯ ก็แทบจะแยกไม่ออกจากกัน แต่เมื่อมีเหตุใดเหตุหนึ่งอาจเพื่อรักษาความปลอดภัยของชีวิต เผ่าพันธุ์ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรืออะไรก็ตาม ที่ทำให้เขาเหล่านั้นต้องจากถิ่นที่อยู่ อสังหาริมทรัพย์ ศาสนสถาน สภากาชาด ฯลฯ ที่อยู่มาชั่วลูกชั่วหลาน ออกมาจากสภาพปกติของการดำรงชีวิต ในระหว่างนี้ ช่วงที่เป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเขาอาจจะมีความหวังกลับไปอยู่ถิ่นฐานเดิมได้ หรืออาจจะต้องอยู่ในประเทศที่เพิ่งอพยพชั่วคราว หรือประเทศที่สามนั้นเป็นการถาวร ในช่วงนี้ก็จะต้องมีกลไกให้เขาดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้อย่างที่มนุษย์พึงจะมีได้ มีอาหารในประทังชีวิต เจ็บป่วยก็ต้องมีการดูแลรักษา เด็กๆ ก็ต้องเลี้ยงดูและมีการศึกษา รวมทั้งการคงอยู่ของวัฒนธรรมประเพณี การปฏิบัติศาสนกิจ เพื่อสืบทอดความมีชีวิตของเขายู่ต่อไป หากไม่จากกลับไปอยู่ในถิ่นฐานเดิมก็จะต้องมีการเตรียมตัวเพื่อปรับให้เข้ากับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมใหม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากลำบากอยู่ไม่น้อย เนื่องจากเป็นการไปอยู่อย่างถาวรและยังต้องรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของตัวตน ชุมชน และสังคมเดิมไว้ให้ได้อีกด้วย

ในช่วงเปลี่ยนผ่านนี้ บ้านชั่วคราวของเขาคือค่ายผู้ลี้ภัยนั่นเอง ที่ไม่ใช่ที่พักพิงทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทอีกมากมายในการฟื้นฟูเตรียมตัวเพื่อให้เขาเหล่านั้นออกไปสู่ถิ่นฐานใหม่และมีชีวิตต่อไป รวมถึงไปถึงการสร้างครอบครัวสืบต่อเนื่องอยู่ในสังคมแห่งใหม่อันเป็นปกติของการใช้ชีวิตของมนุษย์

ภารกิจสำคัญของค่ายผู้ลี้ภัยนี้ ดิฉันอาจจะทราบมาจากเอกสาร สื่อต่างๆ จากนิทรรศการของสภากาชาดไทยที่จังหวัดตราด หรือจากคำบอกเล่าของเพื่อนฝูงที่เคยไปสอนหนังสือในค่ายผู้ลี้ภัย แต่ค่ายผู้ลี้ภัยเป็นอย่างไรก็ยังคงเป็นเพียงจินตนาการของดิฉันเท่านั้น แม้ว่าจะมีคำกล่าวของบุคคลสำคัญของโลก “อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์” ว่า “จินตนาการสำคัญกว่าความรู้” แต่ในเรื่องของการดำเนินการของค่ายผู้ลี้ภัยว่าเป็นประการใด ดิฉันเห็นว่า ความรู้ที่เกิดจากการได้เห็นสถานที่และสังเกตการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบริเวณนั้นเป็นความรู้ขั้นปฐมภูมิน่าจะเป็นสิ่งที่สำคัญกว่า และจะเกิดประโยชน์กับดิฉันมากกว่า เพราะว่าเป็นสิ่งที่ดิฉันได้รับรู้และเรียนรู้มาอย่างแท้จริง ที่ก่อให้เกิดความเข้าใจกับภารกิจทางมนุษยธรรมที่สำคัญนี้ต่อไป

องค์ความรู้ที่ดิฉันได้รับมา ก็จะเป็นแหล่งข้อมูลและแรงบันดาลใจของดิฉันในการบันทึกสิ่งต่างๆ ที่ได้เห็น มาเผยแพร่ทั้งในการพูดคุยสนทนา รวมทั้งในสังคมออนไลน์ โซเชียลมีเดีย ซึ่งมีผู้ที่ติดตามการเผยแพร่และแบ่งปันของดิฉันอยู่ไม่น้อย นอกจากนี้องค์ความรู้เหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งของการกระตุ้นให้มีการวิเคราะห์และศึกษาค้นคว้าต่อไปในอนาคตของผู้ที่ศึกษาในด้านนี้ เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของการที่เพื่อนมนุษย์ของเราต้องจากถิ่นฐานที่อยู่ รวมทั้งเสนอแนะต่อไปมีทางใดใหม่ที่จะเกิดความขัดแย้งได้น้อยที่สุด หรือเมื่อมีความขัดแย้งก็ต้องพยายามระงับด้วยความสันติเพื่อไม่ให้เกิดกระทบต่อความเป็นปกติสุขของการดำรงชีวิตของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

Khun Nipapan Saeng-in donates to UNHCR because she values humanitarian work. After visiting the refugee camp, she will create dialogue through social media. She hopes that the public will contemplate the issue of refugees and come up with suggestions to solve their problems.